

Se v 17. stol. je imela c. dva oltarja: s. Jakob ap. v prezbit in desno str. oltar, ki ni bil posvečen. "adnji je bil odstranjen in so tam postavil majhno kapelo z oltarjem sv. Urbana.

Poročilo o cerkvi podaja vizitacijsko sporočilo iz 1.1641(str.54.)

Ign.Orožen: Das Dekanat Schallthal, str.54, 1.1884.

(Saberdam)

Pravilno orientirana cerkev stoji na hribu Zabrdom ali v Ljubenici v n.v. 529 m.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diozese Lavant V. Dekanat Schallthal, Graz 1884.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik z na severu prislonjenimi stopnicami pravokotna ladja, z na severu prislonjenima pritlično zakristijo in 3/8 zaključeni kapelo ter enako visok in širok, 3/8 zaključeni prezbiten. Gradnje je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasta, pultasta, opečni in pločevinasta; zvonikova zalomljeno piramidasta, pločevinasta.

Zunanjščina: Nerazčlenjeni zvonik ima križno obokano zvonico, ki se dvakrat ločno odpira, medtem ko jo na severu zapirajo stopnice.

Glavni portal je zelo preprost, ppk. Zvonove line so enojne, ppk. Zvonik opasuje spodaj nekoliko pristržšen talni zidec, zgoraj pa zaključuje žlebast venčni zidec, ki se nad linami trikotno boči.

Ladja in prezbiterij sta brez zidcev in nerazčlenjena. Ladjina južna stena ima ppk, prezbiterijska pp okno, medtem ko je v njegovi zaključnici majhna, še gotoko okence preprostih oblik. Kapelo obdaja talni zidec, medtem ko ima v vzhodnih poševnici pp okno. Zakristija ima v zapadni steni manjše kvadratno okno, v severni pa preprost pp portal s profilirano preklado. Vsa zunanjščina je novo obelježena.

Notranjščina: Tlak je šamoten, pevska empora počiva na traverci, lajnine stene so nerazčlenjene, slavolok ppk oblike nasita slopasta pilastra. Prezbitarij členijo 3 pari pilastrov, ki nosijo gredo ter križni obok s 3-stranim zaključkom. Njegove robove krasijo štuk-pasovi. Za oltarjem je vidno že omenjeno poznogotško okno.

Kapelin slavolok je pilastersko pojmovan. Kapelo obteka profilirana greda, ki nosi banjasti obok s parom sosovdnic in 3-stranim zaključkom. Ladjo pokriva raven, ometan strop, zakristijo pa banja. Vsa cerkev je dekorativno poslikana iz novejše dobe.

Oprava: Glavni oltar je čedno poznobaročno delo s slopastim nastavkom, zvonasto volutasto atiko ter velikimi školjkastimi in rokajskimi ušesi.

Preprosta menza in tabernakelj sta iz 19. stol. V glavni niši stoji reliefno pojmovana plastična skupina Jakoba in Marije z angeli, ki je diagonalno komponirana. Ob straneh stojita Luka in Marko, v atiki pa Božja blaženi in angelski glorijski.

V kapeli je oltar sv. Urbana, v katerega prizmatični menzi leži kip sv. Rozalije. Prostorno razgibana predella nosi 2 para stebrov z v sredi izstopajočim ogredjem ter volutasto flankirano atiko, ki se konkavno-trikotno zaključuje. Majhen tabernakelj služi za podstavek sv. Urbana, ob straneh stojita Jožef in Miklavž, v atiki pa Anton Puščavnik. Na menzi stojita 2 svečnika-angela. Oltar je iz 1. pol. 18. stol. Križev pot je zanimivo ljudsko delo, delan o. pl. iz 1. pol. 19. stol. Zakristijska omara je iz konca 17. stol..

Ostala oprava je bp.

Oprema: je bp.

Zvonik: Zvonik je prizidek, kar dokazuje ometana fasada ter sled vežine

strehe nad glavnim portalom. Zvon je KID-ov iz l. 1922.

Podstrešje: Oboki so kameniti. Kapela, zvonik in zakristija so kasnejši dozidki.

Resume: Cerkev se omenja že l. 1583. in je v ladji in prezbitერიju iz pozne gotike. Leta 1641 je imela 2 oltarja, od katerih bi morali enega izveči, prezbitერიj razširiti, okno za oltarjem zazidati, napraviti nove na p. stelski strani ter odstraniti menzo pred fasado. Takrat je cerkev imela ravno krito ladjo, obokani prezbitერიj in spredaj leseno vežo. Kapelo so prizidali še v 17. stol., prezbitერიj pa preobokali v l. pol. 18. stol. (a la Velenje). Mogoče so takrat, verjetneje pa kasneje prizidali zvonik, medtem ko je zakristija najmlajši dozidek. Na enem njenih kropilnikov je letnica 1869.

Okolica: Kapele v okolici so bp. Cerkev obdaja nizko obzidje.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo:

Opombe: Zapadno cerkve se dviga hrib Gradišče, kjer je stal nekoč grad Lilienberg, ki se omeja že v 13. stol.

J. Curk: Celjska topografija (Velenje), rkp. str. 33, 33', zapiski 1959.